

KRÁLOVNO SVATÉHO RŮŽENCE VYPROS NÁM NOVÁ ŘEHOLNÍ A KNĚŽSKÁ POVOLÁNÍ MARIE

Před námi je říjen, měsíc (spolu s májem) v katolické církvi zvláštním způsobem pamatující na Marii - neposkvrněnou, nanebevzatou, dokonalou...

Existuje mnoho oslovení Marie z Nazareta, matky Ježíšovy. Z těch nejznámějších je to Panna Maria, Matka Boží, Bohorodička... Já osobně mám nejraději Matka Boží. Má přichylnost k tomuto označení je racionálního, čistě emocionálního původu. Jednoduše se mi líbí.

Ale také chápu, že právě "Matka Boží" nebo "Bohorodička" je předmětem mnoha sporů - a to nejen mezi katolickou či pravoslavnou církví a církvemi vyšlymi z reformace. Ono totiž hodně záleží na definování tohoto pojmu a interpretaci.

Marie určitě není matkou Ježíšova božství. Není žádnou orientální "Tiámat", božskou pramáti, prabohyní, z níž se rodí další božstva. Bůh je od věčnosti, tedy nikdy se nenarodil a nemůže mít žádnou matku.

Marie je matkou Ježíše v jeho lidství. Ona je branou příchodu Boha na svět v lidské podobě. Stalo se tak z Boží milosti (to jistě na prvním místě), ale také z lidského souhlasu. Bůh Marii disponoval k tomuto úkonu - zbavil ji dědičného hříchu. Ale Marie zůstala člověkem, byla je nechána možnost svobodně se rozhodovat. Bůh "jen" eliminoval vedlejší negativní vlivy tohoto rozhodnutí - právě tím, že ji učinil bez hříchu. Marie se tak narodila jako dokonalý člověk. Kromně ní toto znají jen první lidé, Adam a Eva. Jinými slovy: Bůh Marii učinil takovou, jakými nás zamýšlel všechny a díky Kristově oběti na kříži zamýšlí stále.

Dokonalý člověk - Marie žije v plném sjednocení s Bohem. V realitě hříchem postiženého světa je prostřednictvím mezi Bohem a lidmi, protože ostatní lidé v tomto plném sjednocení nežijí. Tedy aspoň prozatím ne.

Marie žila ve sjednocení s Bohem už od svého početí, protože od svého početí byla dokonalým člověkem. My takoví nejsme, ale díky vykoupení budeme. Marie je bez dědičného hříchu, ale také zároveň první vykoupená z dědičného hříchu. První ovšem neznamená jediná. Někdo by se možná mohl zeptat, proč právě ona musela být tou první a proč ne já. Stačilo by říct: protože Bůh to tak chtěl. A nemůže být námitek. Ale něco bych dodal. Ve známém Ježíšově podobenství dělníci najatí ráno reptali, že dostali stejný denár,

co dělníci najatí večer. Zdánlivá nespravedlnost - ale jen do té doby, než si uvědomíme, že nelze získat nic většího než denár, protože to znamená věčný a blažený život ve sjednocení s Bohem. A to je důležité.

Hovoříme o Marii jako o dokonalém člověku. Existuje rozpor mezi tím, kým skutečně jsem a tím, kým bych měl být (kým mě Bůh zamýšlel). Na poutích se často rozjímají například loretánské litanie. Zkusme je někdy brát nejen jako oslovení Matky Boží, ale také jako invokace na dokonalého člověka, tedy takového, jaký by každý z nás měl být, jaký byl zamýšlen a jaký i bude - a v to s určitostí věříme. Každý člověk je zamýšlen jako moudrá panna, která zachová olej do příchodu ženicha, každý je zamýšlen jako vznešená a neposkvrněná růže, jako pevná a překrásná věž z kosti slonové, jako trůn moudrosti. I když takoví dosud nejsme.

"Slyš dcero, pohled' a naslouchej, sám král touží po tvé kráse... Provázena radostným jásotem vstupuje v královský palác." (Žalm 45,11a 12a,16)

Otec Jan

Růžencové pobožnosti

budou v naší farnosti zahájeny ve středu 1. října 2003 v 17.45 hodin. Po modlitbě jednoho desátku Svatého růžence, litanie loretánské a modlitbě ke svatému Josefovi bude následovat vždy večerní mše svatá.

NĚKOLIK OTÁZEK PRO OTCE JANA

Red: Otče Jane, už přes měsíc žijete v zábrdovické farnosti. Kromě toho, že jste k nám přišel z Křížanova, nic o Vás nevíme. Byli bychom rádi, kdybyste nám o sobě něco prozradil.

O.J: Mohl bych odpovídat dlouho, ale musím být stručnější. Je mi 29let, pocházím z Brna - Starého Lískovce. Mám oba rodiče, staršího bratra, který má dvě děti. To znamená, že je ženatý, zdá se že šťastně, už 15 let. To je, co se týče mých rodinných poměrů. Mám závazky (smích) protože jsem kněz. A to je tak všechno.

Red: Který ze svatých Janů je Vaším patronem?

O.J: Je jím svatý Jan Křtitel.

Red: Všichni víme, že je nedostatek řeholních a kněžských povolání. Co bylo rozhodující ve Vašem životě, že jste se rozhodl vstoupit na vinici Páně?

O.J: Ono toho bylo hodně. Ta cesta rozhodně nebyla jednoduchá - to by bylo opět na dlouhé povídání. Pro mne byl takový významný rok 1989. Byl jsem tehdy student gymnázia v Brně na Táborské - což někoho možná potěší - a byla to taková zvláštní doba, kdy jsem si uvědomil na mnoha těch akcích, polopodzemních demonstrací. Když jsem jen tak pobíhal, jako mnoho mladých lidí, že si lidé jsou tak nějak blíží, že se lidé mohou mít rádi, aniž by se třeba blíží znali. Zaujal mě jeden okamžik, kdy jedné paní spadla na zem peněženka a najednou se pohnulo dalších pět lidí, aby ji zvedli! Něco, co jsem do té doby naprosto nezažil! Zdá se mi, že to byl takový ten první impuls, kdy jsem začal prvně uvažovat víc o věcech, o kterých jsem sice teoreticky věděl, ale do té doby se nad nimi

nezamýšlel. Šlo o lidské vztahy jako je láska a tak. To byl asi první impuls, který mě vedl k tomu, že jsem začal uvažovat o možnosti stát se knězem. Ale bylo toho mnohem víc, co mě nakonec vedlo k tomu, že jsem se, po deseti letech knězem skutečně stal.

Red: V Katolickém týdeníku jsme se dočetli, že máte funkci Národního kaplana komunity Víra a Světlo. Můžete nám tento úkol přiblížit?

O.J: Funkce Národního kaplana zní velmi vznešeně, ale určitě to vznešené je v té službě, ne proto, abych nosil (smích) nos nahoru. Víra a Světlo je hnutí, které má velice blízko ke známějšímu hnutí ARCHA. Zakladatelem hnutí Víra a Světlo (V+S) je frankofonní Kanadčan Jean Vanier. Jde o zvláštní projekt vpravdě křesťanského soužití mentálně hendikepovaných lidí, jejich rodičů (pokud je mají) a přátel. To znamená lidí, kteří sice v rodině žádného mentálně hendikepovaného nemají, ale cítí, že je třeba do vztahu s nimi vstoupit. Nejde o nějakou charitu jenom v tom, že bychom se o ně starali materiálně - já si práce charity osobně velmi vážím - jde spíše o to, jakým způsobem spolu žít. Každý z nás má přece nějaký hendikep a každý se s ním musí nějak vyrovnat. Jejich znevýhodnění je mentální (duševní, myšlenkové), ale to neznamená, že by byli tito lidé nějak méněcenní, že by byli horší. Co jim chybí na rozumu, přebývá zase jinde! O tom jsem já se svými dlouholetými zkušenostmi přesvědčen. Být kaplanem hnutí V+S znamená být člověkem, který je "v nabídce" všem členům těchto komunit, být k dispozici těm, kdo pomoc potřebují.

Red: Váže se to nějak k Vaší službě na Kociánce?

O.J: Moc ne. Na Kociánce existuje komunita ARCHA, občanské sdružení, také ji dobře znám, protože se zakládala asi rok před tím, než do České republiky přišla Víra a Světlo. Na Kociánce jde o tělesně hendikepované lidi, to je naprosto jiná a rozdílná situace. Proto se nedá říci, že by ARCHA na Kociánce byla ve smyslu hnutí A+S. Samozřejmě, že mám k lidem z ARCHY dobré vztahy, mnohé z nich znám a tak je budu v jejich činnosti podporovat i nadále. Už proto, že jsem mimo jiné ustanoven být na Kociánce v ARŠE.

Red: Takže tam chodíte. Sloužíte tam mše svaté?

O.J: Zatím ještě ne. Ale možná by bylo dobré říci, že jsem uváděn jako kaplan tady v Zábrdovicích, což samozřejmě jsem, ale já mám přece jen činnosti v Brně povícero, protože mě Otec biskup posílá, abych postgraduálně doktorandsky studoval na Fakultě sociálních studií v Brně žurnalistiku. Dále jsem pověřen duchovní správou na Kociánce, takže ARCHA a spol., kaplan v Zábrdovicích a Národní kaplan S+V, jsem takový mnohoobročník...

Red: S naším panem farářem Rousem tvoříte zajímavou a nadějnou "dvojku". Co byste si přál udělat v naší farnosti?

O.J: Ta vaše formulace zní velice hezky. Jak bylo řečeno dřív: bude to trošku jiné, než kdybych byl plnohodnotným kaplanem jen v Zábrdovicích. Myslím, že budu méně času trávit přímo ve farnosti, ale neznamená to, že bychom neměli mít, řekl bych životaplné vztahy mezi sebou. Pro mne je to velice důležité, myslím si, na prvním místě. A co bych si přál udělat v naší farnosti? Nechte se překvapit!

Red: Děkuji Vám za rozhovor a přeji do všech Vašich činností hojnost darů Ducha svatého.

ÚŽASNÝ ARS

Že bude naše soukromá pouť do Arsu tak přínosná, bych nikdy neřekl: museli jsme kvůli ní obětovat hodně námahy, hodně spánku a taky dost peněz. Dojeli jsme na místo na noc, v mezinárodním kempu jsme se domlouvali rukama - nohama, protože je zřejmě francouzskou národní tradicí neznat cizí řeči. Pak následovalo budování stanu, rychlá mše sv. a (pro některé) spánek. Ti ostatní nedobrovolně poslouchali do časného rána diskotékové rytmy blízkého zábavního podniku.

Jenže Ars je maličký a všechno je v něm nábožné (včetně kudlanky, která navštívila naše turistické obydlí). Encyklopedie píše o Arsu, že "v něm není nic, co by nebylo úzce spojeno s osobností svatého faráře". Vesnice má dodnes jen 900 obyvatel a za rok ji navštíví půl miliónu poutníků. Srdce všeho dění - kostel, fara a přilehlé budovy - zaujmají opravdu skromnou plochu. Původní kostelík byl opravdu drobeček, odhadem 10 x 15m. K němu za světcova života přibývaly boční kaple a nakonec starému kostelu zbourali zadní stěnu v presbytáři a přistavěli větší kostel bazilikálního typu velikostí srovnatelný s naším. Později v areálu přibyla ještě samostatná kaple a nakonec rozlehlý moderní kostel v podzemí.

Poutníci mohou vidět světcovu faru a jím zbudovaný "Dům prozřetelnosti" pro chudé. Extrémní skromnost sv. Jana Maria Vianneye je patrná na vybavení fary a jeho asketické metody dodnes budí tichou hrůzu.

Pro mě osobně byly největším povzbuzením dvě skutečnosti: rozsáhlá světcova knihovna pro mě znamená, že nebyl tak hloupý a nevzdělaný, jak se říká, ale především, že měl mně tak dobře známou slabost pro knihy. Druhá důležitá věc: jak i sv. Jan potřeboval spolupracovníky, jak i přes svou mimořádnou výkonnost a obětavost spoléhal na lidi kolem sebe. Obydlí jeho nejbližší spolupracovnice i jí vedený Dům prozřetelnosti jsou vybaveny ve stejně skromném stylu jako fara.

Prostota, skromnost, síla víry a obětavá oddanost Boží věci sv. Jana je strhujícím svědectvím snad pro všechny poutníky, ale pro faráře zvlášť.

Váš farář

Vzpomínka na pouť do Lisieux

Lisieux je malebné město ležící asi 100 km západně od Paříže. Poutníky láká díky duchovnímu odkazu sv. Terezií od Dítěte Ježíše.

Míst, která Terezií připomínají, je několik, my jsme si pro první zastavení zvolili Karmel – klášter, do kterého v roce 1888 ve svých patnácti letech vstoupila. V kostele, který je veřejnosti přístupný, je vedle fotografií na stěnách s mnoha úryvky jejích myšlenek také kaple s vyobrazením světice na smrtelném lůžku. Její cestu karmelitky přibližuje expozice v místnosti vedle kostela. Je složena z fotografií a reálných předmětů, které Terezie užívala, nosila nebo vyráběla – jedná se např. o hábit, dřeváky, výšivky, malované obrázky, paletu se štětci, kytice, zahradní nástroje a další. Expozice zachycuje její cestu od vstupu na

Karmel až po konec jejího pozemského života. Vše je doprovázeno slovem, návštěvník si může vybrat z osmi jazyků. V závěru projekce zaznívají Terezčina slova: „Neumírám, vstupuji do života.“

Buissonnety – dům, kde Terezka vyrůstala po smrti matky (od svých tří let) – jsme navštívili jako druhý. Je menší a útulnější, než se zdá z fotografií. Interiér je v mnohém zachován v původní podobě, k prohlídce nám nabídli českého průvodce (písemného). Procházeli jsme kolem krbu, u kterého se rodina scházela, stoupali jsme po úzkém schodišti, o kterém se Terezie zmiňuje ve svém životopise, viděli jsme kopii sochy „usmívající se Panny Marie“ – ta připomíná Terezčino zázračné uzdravení z podivné choroby, dále pokoj pana Martina, kout plný hraček i zahradu s betlémem, který Terezie postavila.

K úctě světice „malé cesty“ je postavena basilika, je jednou z největších basilik 20. století. V jedné z bočních kaplí je relikviář uchováující její kost pravé paže. Stěny basiliky a krypty jsou plné mozaik, které ilustrují poslání sv. Terezie opřené o milost a důvěru v nekonečné milosrdenství Boha Otce.

Dana Pilchová

Významné dny a svátky v říjnu a listopadu 2003

- 1.X. Sv. Terezie od Dítěte Ježíše - karmelitky z Lisieux - 130 let od narození
- 5.X. Bývalý prezident Václav Havel oslaví 62. narozeniny
- 7.X. Památka Panny Marie Růžencové - definitivní podobu růžence schválil papež Pius V. roku 1569
- 16.X. 25. výročí zvolení krakovského kardinála K.Wojtyly papežem. Přijal jméno Jan Pavel II.
- 19.X. 29. neděle v mezidobí - Den modliteb za misie
- 28.X. 85 roků od vyhlášení Československé republiky - státní svátek
- 29.X. Před 61 roky byla ve Vídni odsouzena k smrti nacistickým soudem blahoslavená mučednice sestra Marie Restituta Kafková
- 1.XI. Slavnost Všech svatých je připomínána od IV.stol.
- 2.XI. Vzpomínka na Všechny věrné zesnulé - zavedl ji sv.Odilo, opat benediktinského kláštera v Cluny roku 998.
- 6.XI. 60 let života si připomene pom. biskup pražský mons.Karel Herbst
- 8.XI. 77 let se dožívá brněnský rodák, sídelní biskup litoměřický monsignor Josef Koukl
- 13.XI. Památka 14. výročí svatořečení Anežky České - Přemyslovny v Římě
- 14.XI. Brněnský pom. biskup mons. Petr Esterka, pověřený pastoračí zahraničních krajanů, oslaví své 68. narozeniny
- 17.XI. Památka sv. Alžběty Uherské - r.1211 navštívila naši farnost
- 17.XI. 14. výročí začátku tzv. „Sametové revoluce“ - konce totalitního komunistického režimu v naší zemi
- 23.XI. Slavnost Ježíše Krista Krále - poslední neděle církevního roku
- 1.XII. První neděle adventní - začátek církevního roku 2003/2004

ZÁBRDOVICKÝ PROGLASÁČEK BYL SMUTNÝ

protože při zářijovém vyhlášení odpovědí, nebylo koho vyhlásit vítězem. Co bylo - bylo. Začínáme nový ročník a doufáme, že bude líp. **A tady jsou nové zvědavé otázky:**

- 1) *Co se stane s člověkem - i dítětem - který je pokřtěn?*
- 2) *Co víš o svém křestním patronu?*
- 3) *Modlíš se někdy k němu s prosbou o pomoc?*

Vyhlášení výsledků bude o svátku sv. Kateřiny na dětské mši svaté v úterý 25. listopadu 2003. Zábrdovický Proglasáček doufá, že z vašich odpovědí bude mít tentokrát radost.

Z farní zábrdovické kroniky

V sobotu 13. září 2003 byl vypraven autobus s poutníky na každoroční MORAVSKOU RÓMSKOU POUŤ na Svatém Kopečku u Olomouce.

Zábrdovická farní pouť směřovala v sobotu 27. září 2003 na Slovensko do mariánského ŠAŠTÍNA. Odpoledne navštívili účastníci Tvrdonice u Břeclavi, kde je farářem náš bývalý jáhen otec Karel Chylík.

Od poloviny září probíhají v naší farnosti tyto aktivity:

Setkávání rodin (tři skupiny dle věku)

Příprava na přijetí svátosti svatého křtu i křest. dospělosti, biřmování

Společenství naší mládeže

Nedělní katecheze pro děti při mších svatých

Vyučování náboženství na školách

Pondělní setkávání Legio Mariae

Sbírky na adopci na dálku

Výměna střešních tašek na kostele a jiné.

Blahořečení Matky Terezy

XIX.neděli v mezidobí 19.X.2003 bude Svatým otcem Janem Pavlem II. povýšena mezi blahoslavené **ctihodná sestra Matka Tereza z Kalkaty** vlastním jménem Agnes Gonxa Bejaxhin. Narodila se ve Skopji 27.8.1910. Zemřela o prvním pátku 5.9.1997. Matka Tereza byla za svoji práci pro nejubožejší bližní poctěna Nobelovou cenou míru a dalšími vyznamenáními Oblastní charita z Hodonína organizuje na blahořečení zájezd od 16.- 20.října. Bližší informace na Farním úřadě v Hodoníně.

POSVĚCENÍ SOCHY PANNY MARIE KŘTINSKÉ

Téměř tři měsíce trvala renovace barokní sochy Panny Marie Křtinské na prostranství před kostelem. V úterý 7. října o svátku **Panny Marie, Královny svatého růžence** v 17.30 hodin se zábrdovická farnost sejde před kostelem, aby byla přítomna posvěcení této sochy, která má připomínat sesterské vztahy mezi premonstrátskými Zábrdovicemi a Křtinami. Po obřadu bude následovat obvyklá růžencová pobožnost a večerní mše svatá.

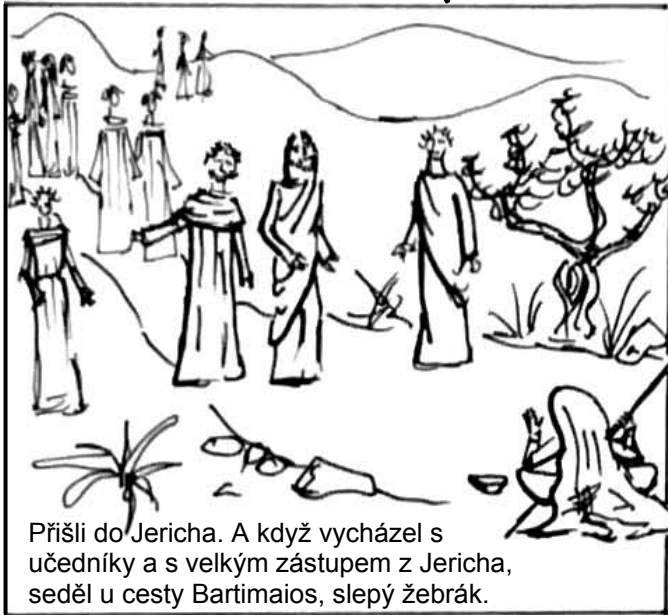
Duchovní hudba v chrámu Nanebevzaté Panny Marie

Je všeobecně známo, že zábrdovický regentschori p. Zdeněk Hatina je velkým milovníkem klasické duchovní hudby. Jako pedagog má o šířce a množství opusů pro varhany téměř encyklopedický přehled. Není se co divit, vždyť o svátku sv. Václava tomu je již 41 roků, co zasedá k varhannímu stolu na zábrdovickém kůru. A téměř každou druhou neděli při mších svatých v 9.45 hodin pod jeho vedením zní chrámovým prostorem duchovní hudba. Jeho častým spolupracovníkem u varhan je Mgr. S.K.Vrbka. Také v následujícím období října a listopadu připravil ředitel kůru Hatina se svým chrámovým sborem následující skladby:

Varhanní a vokální koncerty

- Čtvrtek 16.října - 19.00 hodin: KONCERT duchovní hudby k 25.výročí zvolení papeže JANA PAVLA II. Budou uvedeny skladby varhanní i vokální autorů: J.S.Bacha, J.K.Kuchaře, M.Regera, F.Vrány, E.Treglera, V.Havlíka.- Učinkují posluchači ZUŠ, Slovákova ul.
- Pondělí 3. listopadu - 19.00 hodin - KONCERT duchovní hudby k nedožitým 80. narozeninám pěvkyně CECILIE STRÁDALOVÉ. Zazní varhanní a vokální skladby autorů: J.K.Křičky, J.J.Frobergera, J.Cacciniho, V.Karlíka, Z.Cherubiniho, J.Kličky, B.A.Wiedermanna a jiných. Soprán: Petra Sedláčková-Strádalová, housle: Miroslav Benýšek varhany Zdeněk Hatina.
- Neděle 19. října - 9.45 hod.- Gregoriánský chorál: MISSA MUNDI - CREDO I Cezar A.Franck: AVE MARIA f-moll, PANIS ANGELUS, J.J.Froberger: TOCCATA a-moll
- Sobota 1. listopadu - Všech svatých - 18.00 hodin:
Max Filke: MISSA in g-dur, J.Nešvera: ZDRÁVAS MARIA es-dur, F.Picka: GLORIA ET HONORE
- Neděle 2. listopadu - Památka zesnulých - 9.45 hodin
Zdeněk Hatina: TŘI POHŘEBNÍ RESPONZORIA, Jan Benda: GRAVE e-moll
- Neděle 23. listopadu - Slavnost Ježíše Krista Krále - 9.45 hodin
J.Clarke: CHVALTE RADOSTNĚ KRÁLE, V.Říhovský: MISSA "LORETTA", LAUDATE DOMINUM op.15., L.Koželuh: Ó, SALUTARIS HOSTIA, F.Suchý: HYMNUS
- Neděle 30. listopadu - Vyjde 1. číslo XII. ročníku Života naší farnosti

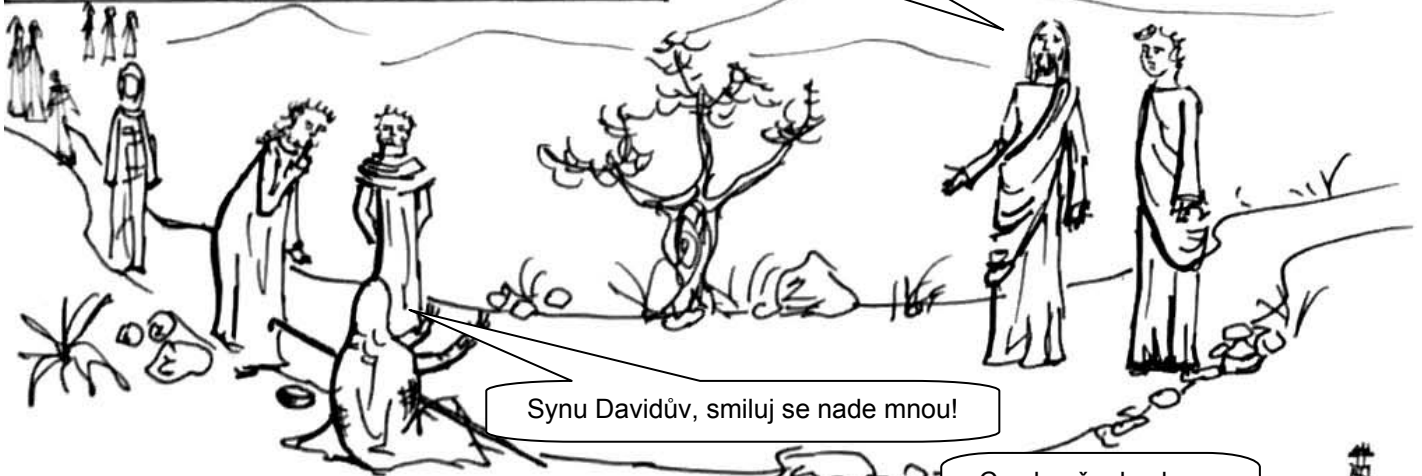
(Ne) OBYČEJNÝ PŘÍBĚH 15.

Přišli do Jericha. A když vycházel s učedníky a s velkým zástupem z Jericha, seděl u cesty Bartimaios, slepý žebrák.

Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!

Zavolejte ho!

Synu Davidův, smiluj se nade mnou!

Mnozí ho napomínali, aby mlčel.

Vzchop se, vstaň, volá tě!

Co chceš, abych pro tebe učinil?

Pane, ať vidím!

Jdi, tvá víra tě zachránila.

Odhodil svůj plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi.

Hned prohlédl a šel za ním.
(Mk 10, 46-52)